

על
הפרישה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש
מתוך מדבש עם
פרוש

י"ל בעזהשי"ת ע"י
בית הזוהר "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

וְצָרֶיךָ לְמַחְדֵּי בָּהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם פסוק יד) וְשִׁמְחָתָּ בְּחֶגְךָ, דְּאֵיהִי חֲדוּא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ

מתוך מדבש

וּמִתְרַץ וְאָמַר אֵלֶּא וְשִׁבְחָתִי אֲנִי אֶת הַשְׁמֵחָה אֵין
הַכּוֹנֵה עַל שְׁמֵחַת תַּעֲנוּגֵי עוֹלָם הִזָּה, אֵלֶּא דָּא
חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא זֶה הוּא הַשְׁמֵחָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזִמְנָא דְּאִיהוּ שְׁלֵטָא בְּשִׁבְתָּא
וּבִיּוֹמֵי טַבִּין בְּזִמְן שֶׁהוּא שׁוֹלֵט, דִּהְיוּנוּ בְּשִׁבְתּוֹת וּבִיּוֹמִים

לכל קוראי העלון מתוק מדבש ולכל בית ישראל
א פריילאכן אלכטאגן יום טוב

הוא אתקריאת, ומאן דאזיל למחמי לה צריך לנטרא גרמיה מעציבו, דאיהי לילי"ת חשוכא עצבון שאול טחול.

איש כמתנת ידו (דברים טו יז), דא שכנתא עלאה, דעלה אתמר (משלי כא יד) מתן בסתר יכפה אף, בגין דאיהי סתימא, עולם הבא קרינן לה מתנה, ועלה אתמר ישמח משה במתנת חלקו, בגין (קהלת ג יג) דמתת אלהי"ם היא.

הקב"ה לישראל, קבלו פני המועדים בשמחה

על דא, לכו אתחזו לזמנא להו, ולתקנא קמייחו חדוותא וסעודתא, ולמחדי בהו. ומאן דמזמן לאחרא (ס"א לאורחא), בעי לאחזאה ליה חידו, ואנפין נהירין, לעטרא (נ"א לנטרא) אורחיה דההוא אושפיזא.

למלכא דזמין אושפיזא יקירא, אמר לבני היכליה, כל שאר יומין הויתון כל חד וחד

מתוק מדבש

עולם הבא, היא מתת אלהי"ם לבני ישראל.
(תיקוני זוהר תיקון כא דף נט ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' רלח)

הקב"ה לישראל, קבלו פני המועדים בשמחה

על דא על פן אמר הקדוש ברוך הוא לישראל אשר תקראו אותם במועדים, כלומר לכו אתחזו לזמנא להו לכם ראוי לזמן את המועדים בקבלת פניהם בשמחה, ולתקנא קמייחו חדוותא וסעודתא ולתמן לפניהם שמחה מצד זין המשמח שבבינה, וסעודת יום טוב מצד בחינת החכמה, ולמחדי בהו ולשמח בהם כל היום, שאפלו אם יש לאדם חס ושלום איזה עצב ודאגה, יעבירם ויבטלם מלבו מחמת כבוד ושמחת יום טוב.

ואמר כי כך הוא דרך העולם ומאן דמזמן לאחרא מי שמזמין איש אחר אצלו, בעי לאחזאה ליה חידו צריך להראות לו שהוא שמח בו, ואנפין נהירין ויאר ויסיביר לו פנים מאירות בשמחה, ויפסו וידבר אל לבו, לנטרא אורחיה דההוא אושפיזא לשמר דרכו ומעלתו של אותו האורח. (רמ"ק ומק"מ ומפרשים)

למלכא דזמין אושפיזא יקירא משל למלך שהזמין אורח יקר וחשוב, (הוא המלך הקדוש ברוך הוא שהזמין לנו ימים טובים שהם אורחים יקרים הבאים מזמן לזמן). אמר לבני היכליה אמר לבני היכלו (שהם בני ישראל). כל שאר יומין הויתון כל חד וחד בביתיה כל שאר

חדוא דקדשא בריך הוא אתקריאת שהיא נקראת שמחתו של הקדוש ברוך הוא בעת היחוד, ומאן דאזיל למחמי לה לכן מי שהולך לראות את השכינה בעליית הרגל, צריך לנטרא גרמיה מעציבו צריך לשמר את עצמו מעצבות, דאיהי לילי"ת חשוכא עצבון שאול טחול כי העצבות שרשה היא מלילי"ת הנקראת "חשך", ונקראת "עצבון" כי היא מביאה את האדם לעצבות, ונקראת שאול כי על ידי עצבות היא מחטיאה את האדם, עד שמורידה אותו ל"שאול" שהוא מדור התחתון של הגיהנם [וכו'].

איש כמתנת ידו דהיינו כל איש כפי מתנת ידו, שמעלה למעלה את המצות ומעשים טובים שעשה בשמחה בסוד מיין נוקבין, דא שכנתא עלאה על ידי זה הוא ממשיך הארת השכינה העליונה שהיא הבינה למלכות, כי כיום טוב עקר ההארה היא מקבלת מן הבינה, דעלה אתמר שעל הבינה נאמר מתן בסתר יכפה אף הארות הבינה שהיא בסתר כופה את האף והדין, כי כל המתקת הדינים בשרשם הוא בבינה, ומה שכתוב מתן "בסתר" בגין דאיהי סתימא לפי שהבינה היא סתומה, ונקראת עולם הבא שהוא עולם הסתום והנעלם, שעליו נאמר (ישעיה סד ג) עין לא ראתה אלהי"ם וזלחד, ולכן קרינן לה מתנה אנו קוראים את הבינה "מתנה" כי שם האוצר של מתנת חנם, ועלה אתמר ועליה נאמר ישמח משה במתנת חלקו בפה שקבל במתנה את החמשים שערי בינה, בגין דמתת אלהי"ם היא לפי שהארת הבינה הנקראת אלהי"ם חיים, שהיא סוד

בביתיה, דא עבד עבדתיה, ודא אזיל בסחורתיה, ודא אזיל בחקליה, בר ההוא יומא דילי, דכלכון מתערין (ס"א מתעדי) בחדוותא דילי, השתא זמינית אושפיזא עלאה ויקירא, לא בעינא דתשתדלון בעבדתא, ולא בסחורתא, ולא במדברי, אלא כלהו אודמנו כגוונא דההוא יומא דילי, ואתקינו גרמיכו לקבלא לההוא אושפיזא באנפין נהירין, בחדוותא בתושבחתא, אתקינו ליה סעודתא וקירא, בגין דיהא זמינו דילי בכל סטריין.

כך אמר קדשא בריהו הוא לישראל, בני, כל שאר יומין אתון משתדלי בעבדתא בסחורתא, בר ההוא יומא דילי, השתא אושפיזא עלאה ויקירא זמינית, אתון קבילו ליה באנפין נהירין, זמינו ליה, אתקינו ליה סעודתי עלאי, פתורי מסדרן, כגוונא דההוא יומא דילי, בגין כך תקראו אותם במועדם.

תא חזי, בשעתא דישראל לתתא חדאן בהני מועדיא, ומשבחין שבחא לקדשא בריהו הוא, מסדרין פתורי, מתקני גרמייהו במאני יקר, מלאכי עלאי אמרין, מה טיבן דישראל בכך, קדשא בריהו הוא אמר, אושפיזא עלאה אית לון יומא דא, אמרי, ולא דילך הוא, מההוא

מתוך מדבש

החל, אתם יכולים לעסק בעבודה ובסחורה, בר ההוא יומא דילי חוץ מיום הזה שלי, שהוא יום שבת קדש שתשמרו אותו ממלאכה ותכבדו אותו בכל מיני כבוד, ואמר הקדוש ברוך הוא לישראל השתא אושפיזא עלאה ויקירא זמינית עתה הזמנתי אורח עליון וחשוב, שהוא היום טוב שהוא מכבד ביותר, לפי שבא מזמן לזמן, לכן אתון קבילו ליה באנפין נהירין אתם תקבלו אותו בפנים מאירות, זמינו ליה תזמינו אותו, אתקינו ליה סעודתי עלאי הכינו לו סעודות חשובות, פתורי מסדרן, כגוונא דההוא יומא דילי שלחנות צרוכים, כעין היום שלי שהוא שבת, בגין כך בשביל זה כתוב תקראו אותם במועדם כלומר שתזמינו אותם במועדם. (רמ"ק ומפרשים)

תא חזי, בשעתא דישראל לתתא חדאן בהני מועדיא בא וראה, בשעה שישראל למטה שמחים באלו המועדים, ומשבחין שבחא לקדשא בריהו הוא ומשבחים שבחים להקדוש ברוך הוא, מסדרין פתורי ועורכים השלחנות, מתקני גרמייהו במאני יקר ומתקנים ומקשטים עצמם בבגדי כבוד, אז מלאכי עלאי אמרין המלאכים העליונים אמרים, מה טיבן דישראל בכך מה הטעם שישראל שמחים כל כך, קדשא בריהו הוא אמר הקדוש ברוך הוא אמר אל המלאכים, אושפיזא עלאה אית לון יומא דא אורח יקר יש להם ביום הזה, אמרי המלאכים אמרים להקדוש ברוך הוא, ולא דילך הוא וכי אין האורח הזה שלך, הלא ביום זה נמשך

הימים (בימי החל) הייתם כל אחד ואחד בביתו, דא עבד עבדתיה זה עשה מלאכתו, ודא אזיל בסחורתיה וזה הלך עם הסחורה שלו, ודא אזיל בחקליה וזה הלך לעבד בשדותיו, בר ההוא יומא דילי חוץ מיום הזה שלי (שהוא יום השבת), דכלכון מתעדי בחדוותא דילי שפליכם אתם מזמנים להתיצב בשמחה שלי, ואמר המלך השתא זמינית אושפיזא עלאה ויקירא עתה הזמנתי אורח עליון ויקר (שהוא המועד), לכן לא בעינא דתשתדלון בעבדתא ולא בסחורתא ולא במדברי איני רוצה שתעסקו במלאכה ולא בסחורה ולא בעבודת השדה, אלא כלהו אודמנו אלא פליכם הזמנו להיות בשמחה, כגוונא דההוא יומא דילי כעין הראוי לכבוד היום שלי (שהוא יום השבת), ואתקינו גרמיכו לקבלא לההוא אושפיזא באנפין נהירין והכינו עצמכם לקבל את האורח ההוא בפנים מאירות (דהיינו קבלת פני המועד בכניסתו), בחדוותא בתושבחתא בשמחה ובתשבות (שישמח כל היום בשירות ותשבחות שישבם להקדוש ברוך הוא), ועוד אתקינו ליה סעודתא וקירא הכינו לו סעודה יקרה וחשובה (ממאכלים ומשקאות מבסמים המשמחים את הלב בשמחת יום טוב), בגין דיהא זמינו דילי בכל סטריין כדי שיהיה ההזמנה שלי להאורח מכבדת בכל האופנים.

כך הוא הנמשל, אמר קדשא בריהו הוא לישראל אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, בני, כל שאר יומין אתון משתדלי בעבדתא בסחורתא בני, כל שאר ימי

אֶתֶר דְּאֶקְרִי קֹדֶשׁ. אָמַר לוֹן, וְכִי יִשְׂרָאֵל לֹא קֹדֶשׁ נִינְהוּ וְאֶקְרוֹן קֹדֶשׁ, לוֹן אֶתְחַזִּי לְזִמְנָא אוֹשְׁפִיזָא דִּילִי, חַד מִסְטָרָא דִּילִי, דְּהָא אֵינּוֹן דְּבָקִים בִּי, וְחַד מִסְטָרָא דְקֹדֶשׁ, דְּכְתִיב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוּ"ה, הוֹאִיל וְיִשְׂרָאֵל אֶקְרוֹן קֹדֶשׁ, אוֹשְׁפִיזָא דְלַהוֹן הוּא וְדַאי, בְּגִין דְּזִמְנִינוּ דְּהָאִי אוֹשְׁפִיזָא מִקֹּדֶשׁ הוּא, דְּכְתִיב מִקְרָאִי קֹדֶשׁ, פְּתַחוּ כְּלָהוּ וְאָמְרוּ (תְּהִלִּים קמ"ד טו) אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂפָכָה לוֹ.

הַשְׁמָחָה וְהַשְׁפָּעַת הַבְּרָכוֹת בְּחַג הַסְּכּוֹת

בְּהָאִי יוֹמָא נָפְקִי יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁמֵי דְמַלְכָּא, בְּתוֹשְׁבַּחְתָּא דְּהַלִּילָא, עָאֲלִין בְּסַפָּה, אֶתְרוּג בְּשִׁמְלָא לִוְלָב בִּימִינָא, חֲמָאן כְּלָהוּ דִּישְׂרָאֵל רְשִׁימִין בְּרִשְׁמִין דְּמַלְכָּא קִדִּישָׁא, פְּתַחֲחִי וְאָמְרִי (תְּהִלִּים קמ"ד טו) אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂפָכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ.

עַד כָּאן חֲדוּתָא דְכָלָא, חֲדוּתָא דְאוֹשְׁפִיזִין, וְאֶפִּילוּ אוֹמוֹת הָעוֹלָם חֲדָאן בְּחֲדוּתָא וּמִתְבָּרְכִין מִנָּה, וְעַל דָּא קְרַבְנִין בְּכָל יוֹמָא עֲלֵיהוּ, לְאַטְלָא עֲלֵיהוּ שְׁלָם וְיִתְבָּרְכוּן מִינָן.

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

רַאשׁוֹן שֶׁל סְכוֹת יוֹצֵאִים יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁמֵי וְסִימֵן הַמִּלָּךְ, בְּתוֹשְׁבַּחְתָּא דְּהַלִּילָא וּבְתוֹשְׁבַּחוֹת שֶׁל אֲמִירַת הַלֵּל שְׁלָם, עָאֲלִין בְּסַפָּה וְנִכְנָסִים בְּסַפָּה לְהִיּוֹת פַּחַת צֶל הַקֹּדֶשׁ וּלְהַסְתַּתֵּר מִן הַחִיצוֹנִים, אֶתְרוּג בְּשִׁמְלָא לִוְלָב בִּימִינָא וְאוֹחוּזִים אֶתְרוּג בְּשִׁמְלָא לִוְלָב בִּימִינָא, חֲמָאן כְּלָהוּ דִּישְׂרָאֵל רְשִׁימִין בְּרִשְׁמִין דְּמַלְכָּא קִדִּישָׁא וְכָל הָעוֹלָם רוֹאִים שִׁישְׂרָאֵל הֵם רְשׁוּמִים וּמְסֻמָּנִים בְּרִשְׁמֵי הַמִּלָּךְ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, פְּתַחֲחִי וְאָמְרִי פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים בְּשִׁבְחָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂפָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת, אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ וְאֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל הוּא אֱלֹהֵינוּ. אֲשֶׁר בִּידוֹ לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבָה מְרִבָּה בְּגִמּוּל מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים.

עַד כָּאן חֲדוּתָא דְכָלָא עַד יוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל סְכוֹת הוּא שְׂמִיחַת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, דְּהֵינּוּ חֲדוּתָא דְאוֹשְׁפִיזִין שְׂמִיחַת הָאוֹשְׁפִיזִין, וְאֶפִּילוּ אוֹמוֹת הָעוֹלָם חֲדָאן בְּחֲדוּתָא וּמִתְבָּרְכִין מִינָן (ס"ג ס"ח"ק וְסִלְסָה) וְאֶפִּילוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם שְׂמִיחִים בְּשִׂמְחַת יִשְׂרָאֵל וּמִתְבָּרְכִים מִבְּרַכְתָּהּ, וְעַל דָּא מִקְרָבִין קְרַבְנִין בְּכָל יוֹמָא עֲלֵיהוּ לְאַטְלָא עֲלֵיהוּ שְׁלָם וְיִתְבָּרְכוּן מִינָן וְעַל כֵּן מִקְרִיבִים בְּכָל יוֹם קְרַבְנוֹת שֶׁל שְׁבָעִים פְּרִי הַחֹג בְּשִׁבְלֵם כְּדִי לִשְׂמֵחַ עֲלֵיהֶם שְׁלָם וְיִתְבָּרְכוּ עַל יְדֵינוּ.

(ויחי דף רכ"א ע"א, ובבאוריניו כרך ד ע"א תמ-תמא)

לִךְ שֶׁפַע מִחֵין מִהוּא אֶתֶר דְּאֶקְרִי קֹדֶשׁ מִמְּקוֹם הוּא הַנִּקְרָא קֹדֶשׁ, דְּהֵינּוּ מִבְּחִינַת הַחֲכָמָה, אָמַר לוֹן אָמַר לָהֶם הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִי יִשְׂרָאֵל לֹא קֹדֶשׁ נִינְהוּ וְכִי יִשְׂרָאֵל הֵם אֵינֶם קֹדֶשׁ, וְאֶקְרוֹן קֹדֶשׁ וְכִי אֵינֶם נִקְרָאִים קֹדֶשׁ, כְּלוּמַר הֲלֹא גַם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים קֹדֶשׁ, לָכֵן לוֹן אֶתְחַזִּי לְזִמְנָא אוֹשְׁפִיזָא דִּילִי לָהֶם רָאוּי לְהִזְמִין אֶת הָאוֹרַח שְׁלִי, כְּלוּמַר לָכֵן יֵשׁ בָּהֶם כֹּחַ לְקַדֵּשׁ אֶת הַמוֹעֲדִים, מִשְׁנֵי טַעְמִים, חַד מִסְטָרָא דִּילִי אֶחָד מִצְדֵי דְּהֵינּוּ מִצְד בְּחִינַת הַתַּפְאֶרֶת, דְּהָא אֵינּוֹן דְּבָקִים בִּי לְפִי שְׁהֵם דְּבָקִים בִּי, וְחַד מִסְטָרָא דְקֹדֶשׁ וְאֶחָד מִצְד הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת הַחֲכָמָה, דְּכְתִיב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוּ"ה הֲרִי יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים קֹדֶשׁ, הוֹאִיל וְיִשְׂרָאֵל אֶקְרוֹן קֹדֶשׁ הוֹאִיל וְיִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים קֹדֶשׁ, לָכֵן אוֹשְׁפִיזָא דְלַהוֹן הוּא וְדַאי זֶה הַמוֹעֵד הוּא הָאוֹרַח שְׁלָהֶם וְדַאי, בְּגִין דְּזִמְנִינוּ דְּהָאִי אוֹשְׁפִיזָא מִקֹּדֶשׁ הוּא לְפִי שֶׁהִזְמַנְתָּ זֶה הָאוֹרַח, הוּא מִהַחֲכָמָה הַנִּקְרָא קֹדֶשׁ, דְּכְתִיב מִקְרָאִי קֹדֶשׁ מְזֻמָּנִים מִקֹּדֶשׁ, פְּתַחוּ כְּלָהוּ פְּתַחוּ כָּל הַמַּלְאָכִים וְאָמְרוּ אֲשֶׁרִי הָעָם שְׂפָכָה לוֹ.

(אמור דף צד ע"א, ובבאוריניו כרך יא ע"א תעו-תפ)

הַשְׁמָחָה וְהַשְׁפָּעַת הַבְּרָכוֹת בְּחַג הַסְּכּוֹת

בְּהָאִי יוֹמָא נָפְקִי יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁמֵי דְמַלְכָּא בְּיוֹם

הַשְׁמָחָה עִם אַרְבַּעַת הַמִּינִים

פְּקוּדָא דָּא, לִיטוּל לולב בְּהֵוָה יוֹמָא, בְּאַיְנוֹן זִינִין דִּילִיָּה, וְהָאֵי רְזָא אוֹקִימָנָא, וְאוֹקְמוּהָ חֲבֵרְיָא, כְּמָה דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא נָטִיל לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּהֵנִי יוֹמִין, וְחֲדֵי בְּהוֹן, אוּף הָכִי יִשְׂרָאֵל נָטִיל לִיָּה לְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְחוֹלְקִיהוֹן, וְחֲדָן בִּיָּה, וְדָא הוּא רְזָא דְלולב וּמִינִין דְּבִיָּה, דְּאִיְהוּ רְזָא דִּיוֹקְנָא דְּאָדָם, וְהָא אֶתְמַר

ע"י הַשְׁמָחָה בְּחַג אָנוּ שׁוֹלָטִים עַל הָאֲמוֹת

בְּיוֹמִין אֵלִין, אֲשֶׁה בְּהָאֵי עוֹלָה, דְּהָא בְּדִין הֵנִי אֲשִׁים אֲכָלִי חוֹלְקִיהוֹן, שְׁבָעִים פְּרִים אֵלִין, אִינוֹן לְקַבֵּל שְׁבָעִים מַמָּן דְּשִׁלְטוֹ עַל שְׁבָעִין עַמִּין, וְסִלְקִין בְּיוֹמָא קְדָמָאָה, וְנַחְתִּי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְאַקְרוּן פְּרִים מְנַגְחִים בְּיוֹמִין דְּלֵהוֹן [וכו'].

וְאִי תִימָא, אִי הָכִי רַע עֵין הוֹינֵן לְגַבְיָהּ, אֵין, דְּהָא כְּתִיב (משלי כה כב) כִּי גִחְלִים אֶתְהָ חוֹתָה עַל רָאשׁוֹ, אָבֵל אָנֹן לֹא יִהְיֶינָה אֵלָא בְּחֲדוּתָא, דְּלִית בְּיוֹמִי שְׁתָּא חֲדוּתָא כְּאֵלִין יוֹמִין,

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

ע"י הַשְׁמָחָה בְּחַג אָנוּ שׁוֹלָטִים עַל הָאֲמוֹת

בְּיוֹמִין אֵלִין בְּאֵלוֹ הַיָּמִים שֶׁל יָמֵי סְכוּת, אֲשֶׁה בְּהָאֵי עוֹלָה כְּתוּב מִלֵּת "אֲשֶׁה" בְּקֶרֶב הָעוֹלָה, כְּמוֹ שְׁכַתוּב וְהִקְרַבְתָּם עֲלֶיהָ אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחַח לָהּ, דְּהָא בְּדִין הֵנִי אֲשִׁים אֲכָלִי חוֹלְקִיהוֹן כִּי אֲזֹ אֵלוֹ הַמִּלְאָכִים הַנִּקְרָאִים אֲשִׁים שְׁהֵם כְּלוּלִים מִטוֹב וְרַע מְקַבְּלִים וְאוֹכְלִים חֶלְקָם מִן הַקְּרִבָּנוֹת, וְהֵם נִתְּנִים מִהַשְׁפַּע שֶׁל הַפְּרִים חֶלֶק לְשְׁבָעִים שְׁרֵי הָאֲמוֹת, כִּי שְׁבָעִים פְּרִים אֵלִין אִינוֹן לְקַבֵּל שְׁבָעִים מַמָּן דְּשִׁלְטוֹ עַל שְׁבָעִין עַמִּין אֵלוֹ הַשְׁבָּעִים פְּרִים הֵם כְּנֶגֶד שְׁבָעִים מַמָּנִים הַשּׁוֹלָטִים עַל שְׁבָעִים אֲמוֹת, וְסִלְקִין בְּיוֹמָא קְדָמָאָה וְהֵם עוֹלִים וּמְקַבְּלִים שְׁפַע מִשְׁלָשָׁה עֶשֶׂר פְּרִים בְּיוֹם הָרָאשׁוֹן, וְנַחְתִּי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא וְהֵם יוֹרְדִים וּמִתְמַעֲטִים כָּל יוֹם וְיוֹם, וְאַקְרוּן פְּרִים מְנַגְחִים בְּיוֹמִין דְּלֵהוֹן וְנִקְרָאִים פְּרִים הַמְנַגְחִים בְּיוֹם שְׁהֵם שׁוֹלָטִים, כִּי כָּל שֶׁר שׁוֹלֵט וּמְנַגַּח בְּיוֹם שְׁמֻקְבֵּל בּוֹ שְׁפַע מִפֶּר אֶחָד הַשִּׁיף אֵלָיו [וכו'].

וְאִי תִימָא וְאֵם תֹּאמַר אִם מִסְפַּר הַקְּרִבָּנוֹת מוֹרִים עַל רַעַת הָאֲמוֹת, אִי הָכִי רַע עֵין הוֹינֵן לְגַבְיָהּ אִם כֵּן אָנוּ רַעִי עֵין אֱלֹהִים, וְהֵרִי נֹאמַר (משלי כו ו) אֵל תִּלְחַם אֶת לָחֶם רַע עֵין וְגו', אֲכֹל וּשְׁתֵּה יֹאמַר לָךְ וְלָבוֹ כֹּל עֶמֶק, וְאֵין זֶה נֶכֶן מִצְדָּנוּ יִשְׂרָאֵל, וּמִשִּׁיב אֵין כֵּן הוּא שְׁהַקְרִבָּנוֹת הוּא לְרַעַתָּם, דְּהָא כְּתִיב שְׁהֵרִי כְּתוּב "אִם

הַשְׁמָחָה עִם אַרְבַּעַת הַמִּינִים

פְּקוּדָא דָּא לִיטוּל לולב בְּהֵוָה יוֹמָא מְצוּה זֹו הִיא לִטֵּל לולב בְּיוֹם רָאשׁוֹן שֶׁל סְכוּת, בְּאַיְנוֹן זִינִין דִּילִיָּה עִם אוֹתָם הַמִּינִים שֶׁלּוֹ, וְהָאֵי רְזָא אוֹקִימָנָא, וְאוֹקְמוּהָ חֲבֵרְיָא וְסוּד זֶה בְּאַרְנוּהוֹ, וּבְאַרְנוּהוֹ הַחֲבֵרִים בְּמִדְרָשִׁים, כִּי כְּמָה דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא נָטִיל לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּהֵנִי יוֹמִין, וְחֲדֵי בְּהוֹן כְּמוֹ שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא לֹוקַח אֶת יִשְׂרָאֵל בְּאֵלוֹ הַיָּמִים לְחֶלְקוֹ, וְשִׁמַּח בָּהֶם, עַל יְדֵי שְׁזָכָה אוֹתָם בְּדִין בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמִשְׁפִּיעַ לָהֶם חֲסִדִּים בְּיָמֵי הַסְּכוּת, אוּף הָכִי יִשְׂרָאֵל נָטִיל לִיָּה לְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְחוֹלְקִיהוֹן, וְחֲדָן בִּיָּה כְּמוֹ כֵּן יִשְׂרָאֵל לֹוקַחִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא לְחֶלְקָם, וּשְׁמַחִים בּוֹ, כִּי מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם קִיּוֹם תוֹרָתוֹ וּמִצְוֹתָיו בְּשִׁמְחָה, וְדָא הוּא רְזָא דְלולב וּמִינִין דְּבִיָּה וְזֶה הוּא סוּד מְצוּת לולב וְהַמִּינִים שְׁבוּ, דְּאִיְהוּ רְזָא דִּיוֹקְנָא דְּאָדָם שְׁהוּא סוּד שְׁעוֹר קוֹמַת אָדָם הָעֲלִיּוֹן, כִּי נִרְמְזוֹת בּוֹ שְׁבַע סְפִירוֹת חֲסֵד גְּבוּרָה תַּפְאַרֶת נִצָּח הוֹד וְסוּד מַלְכוּת שֶׁל בְּחִינַת הַתַּפְאַרֶת, וְנִמְשָׁךְ לְכָל אֶחָד חֲסִדִּים מִחֻמְיָהּ בִּינָה דַּעַת (מִמְנָסֵר גִּשְׁעֵר הַפּוֹנוֹת צְדִיקוּתִי הַלּוֹלֵב), שְׁהֵם שְׁעוֹר קוֹמַת אָדָם הָעֲלִיּוֹן, וְהָא אֶתְמַר וְהֵרִי לְמַדְנוּ עֲנֵן זֶה כְּרָאוּי...

(אמור דף קד ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך יא עמ' תריג-תריד)

מוקד הזמנות: